

על מידות, גדולות, קטנות ונכונות

עופר קרוז - אמבר

מידות, כל חיינו ומוצאותינו יש בהם מידות. החסכניים מידותיהם קטנות, האחרים מידותיהם גדולות ורחבות ואלו שמחפשים את השילוב שבינם, מידותיהם כנראה נכונות יותר ויש להן היכולת להתאים מידות למקום, לאדם, לפרה ולתנאי הסביבה

לאחרונה אני נתקל ביועצים וממליצים, בעלי מידות קטנות וחסכוניות מדי, לטעמי, ולכן באתי על המידות הרשומות להלן:
לפתיחה אני חייב לומר דבר בשם אומרו. על הפשרה: אמר מורי ורבי פרופסור חיים תגרי כי פשרה דינה שהיא צולעת. על שום מה? על שהלך הזוג ברחוב, היא על המדרכה ואילו הוא על הכביש, חשבו ועשו פשרה. רגל פה רגל שם והפשרה צולעת.

שטח האבוס לפרה: לא פחות מ 75 ס"מ על מנת, שכאשר מחלקים את המזון יהיה מקום לכל הפרות

המידות לפי מדרשי שלי הן:

- רוחב המדרך לפני האבוס: 3.5 מטר נטו בסככה כוללת ו-4.5 מטר בסככת רביצה. (למהדרים נוסף משטחי גומי ברצפה).
- גובה חגורת האבוס מצד המדרך: 0.55 מטר כאשר אין עולים ו-0.45 מטר כשיש הכנה לעולים.
- גובה שולחן האביסה: בין 10 ל 15 ס"מ מעל גובה המדרך. כל כך למה? כדי שבזמן האכילה יוטה ראש הפרה כלפי מטה, להרבות בהעלאת גרה.
- שטח האבוס לפרה: לא פחות מ 75 ס"מ על מנת, שכאשר מחלקים את המזון יהיה מקום לכל הפרות.
- שולחן האביסה לפחות ברוחב 5 מטר כאשר המטר הראשון, שעליו מונח המזון, חלק ככל הניתן ואפילו אריחי חרסינה יעשו את המלאכה לניקיון המזון ולעידוד האכילה.
- קרוב המזון בכלים קטנים כמו בובקט שמחברים לו צמיג, או לוח מוטה הצידה,

- רק שלא לעלות עם גלגלי ה 9ד, שמקובל אצלנו, על המזון.
- צינור שמפריד בין הפרות לאבוס: תמיד יהיה בגובה של 135 ס"מ מעל המדרך וכשהוא מוטה כלפי האבוס בלפחות 15 ס"מ. מי שמעדיף עולים רצוי שייטה אותם, מאחר וכל המרבה בנוחות הפרה, כך היא תרבה בתנובתה. מי שחושש מצינור שנוטה קדימה ירחיק את גובהו לכדי 140 ס"מ.
- שטח המרבץ: בסככה כוללת נדאג לשטח מינימלי של 20 מ"ר לראש (מי שיוכל עדיף להוסיף, כי במקרה זה כל המרבה הרי זה משובח) נראה כי 30 מ"ר ייתן תוצאה טובה יותר. בתאי רביצה תמיד יהיו קצת פחות מ מספר התאים.
- כוון מבנה הרפת: בהתאם לתנאי השטח ומשטר הרוחות, כדי לקבל את מרב הרוח לצדו הרחב של המבנה, אבל בניסיון להפחית, ככל האפשר, קרינה ממבנים שכנים.
- חצר: תמיד טוב אבל כשלא ניתן, גג נתח בלילות הקיץ, יעזור.
- שקתות: כמה שיותר, ביציאה מהחליבה ואפילו עוד בתוך המכון וזה ניתן, די בקלות, כשבונים מכון פרללי. בשבילים ובסככות, אבל בצד הסככה של ה"אין אבוס", כדי לגרום לתנועה של פרות בתוך המבנה. כמות השקתות תחושב לפי 20 עד 25 ס"מ רץ לראש. בסככות רביצה רצוי להוסיף שקתות אישיות בין כל שתי פרות. גובה פני המים, כמה שיותר נמוך, כמו בעיקרון של גובה האבוס, אבל עם הגנות בדופן השוקת, כדי למנוע הפרשות ולכלוך השוקת.
- צינון: בחצר ההמתנה שמותקנים בה מאווררים שמושכים איתם את הרוח הטבעית. מים, מאחר וזה מצרך יקר ומצוי בצמצום, יומטרו לצינון בעוצמה שתספיק

- להרטבה הפרה ובזמן קצור, אבל רק בחצר ההמתנה ולא במדרכים ששם יעילותם נמוכה ובזבזנית.
- מזרונני גומי: כמה שיותר על מדרכי הבטון ובעיקר בחצר ההמתנה.
- הגנה מכניסת גשם לסככה: מומלץ ויעיל להתקין וילון נייד שניתן לסגור ולפתוח אותו בקלות, לפי תנאי מזג האוויר.
- טיפולים במרבץ: כל שניתן כדי שיהיה יבש תמיד. מכסחת כפות אווז שמאחוריה סיכות לשבירת הגושים שנוצרו, פעם עד פעמיים ביום בסככה הכוללת. ישור ידני או מכני של הריפוד בתאי הרביצה לפחות אחת ליום.
- גובה הגג: 8-10 מטר במרכז עם פתח של כ-20 ס"מ ועד כ-5 מטר בשוליים, שיבלטו לפחות מטר החוצה.
- מספר הפרות בקבוצה: בניסויים מצאו שאין לעלות על 60-80 ראש. במציאות יש כמובן קבוצות גדולות יותר, אבל לטעמי רצוי להימנע מקבוצות שעולות על 100 ראש.
- לעגלות: קבוצות קטנות שמתאמות לכל גיל ולממשק ההזנה השונה הנדרש. שטח המחיה בעגלות כ-6-8 מ"ר בקטנות ועד כ-15 מ"ר לעגלות בהזרעה ובהיריון.
- ליבשות: 15 מ"ר יספיקו אבל עם תאי המלטה פרטניים של כ-10 מ"ר לראש לשעות המלטה. רצוי להחזיק כלוב פתוח ליונק בחצר המלטה כדי לאפשר לפרה ללקק אותו בשעות הראשונות, אבל למנוע את היניקה.
- על מידות המזון נדון בנפרד וכמאמר המשל: אפילו הדלק הטוב ביותר לא ישפר את הנסיעה בדרך, אם הכביש משובש והנהג לא בקי בנהיגה. ■